

Ombra

Ombra

Tant prest hi ets com de sobte t'envàs,
silenciosa, sempre m'estàs acompanyant,
si caig et tenc al meu costat
i quan passeig, corro estressada
o em poso a xerrar,
ets sempre fidel amiga falaguera,
atenta, prudent i vigilant.
Quan et beso me'l retornes igual d'apassionat.
Si et saludo amb un capell elegant,
la mateixa reverencia glamurosa t'afanyes a tornar,
i si et sorprenc amb una dolça abraçada,
fusionades amb una sola ens transformam.
Vegades crec que em tens oblidada,
no et puc sentir, tan sols tu escoltar.
A les nits marxes i em deixes sola,
als matins solejats apareixes tu tant campant.
Saps de les meves penes, angoixes
i petites llàgrimes amagades i altres no tant.
També les alegries de cada dia,
somriures, salutacions amables dels bons veïns,
que així com passo sempre fent via,

aixequen el braç per donar me un alegre bon dia,
i si algú ben trempat em diu una galanteria,
tu imagines un somríis agraïda, com jo faig,
com tu poguessis, faries.
No sé com ho fas,
de cop i volta sembla canvies,
jo sé que sempre ets tu,
a pesar que tornes gran i després et saps fer petita.
Grans cadenes et fan esclava,
jo molts cops saps que t'alliberaria,
però quan sola tu et quedessis,
se que m'enyoraries i de pena, moriries.
Ets meva i jo sóc teva,
no em deixis i així...no ens perdrem mai,
el que ens queda encara per viure.
Sempre, sempre ombra meva t'estimaré,
fins a la resta, no ho dubtis....del meus dies.
JBF

1.059 Persones han vist aquesta poesia

Escóltala recitada

<http://joanabagur.com/wp-content/uploads/2014/11/Ombra.mp3>

Grabació: Pau Pons B.

Lletra: [Joana Bagur](#)

Música: [José Sanjuan](#)